

lægger disse Udtalelser betydelig mere Vægt end de Udtalelser, som Hr. Statskonsulent Sørensen vil være i Stand til at fremsætte paa det Punkt.

Jeg maa imidlertid beklage, at man ikke, da man nu har spurgt, har faaet Besked. Der blev fremsat Ønske om, at et saadant Spørgsmaal blev sendt til Hr. Statskonsulent Sørensen, og Ministeriet gik ind paa at sende dette Spørgsmaal. Det Svar, der fremkom, er imidlertid ikke tilfredsstillende, hverken for dem indenfor Udvalget, der har spurgt, eller for Ministeriet. Det er utilfredsstillende af en Embedsmand, som er ude at studere Forhold af indgribende Betydning for vore Erhverv herhjemme, at faa et Svar som det telegrafiske Svar, man har modtaget. Under Hensyn til Bedømmelsen af hele denne Sag vilde jeg finde det meget ønskeligt, at man fik Lejlighed til at erfare, hvordan Hr. Statskonsulent Sørensen vil begrunde sine Betæneligheder. I det andet høje Ting, hvor Ønsket om at faa indhentet en saadan Udtalelse fra Statskonsulenten blev fremsat, har den højtærede Landbrugsminister afvist det — jeg forstaar i og for sig godt, at den højtærede Landbrugsminister kunde nære nogen Bekymring for at bevare sit Lovforslag, som han øjensynlig nærer stor Kærlighed til, i den høje Søg, hvori det har befundet sig i Folketinget. Den samme Ængstelse turde dog maaske ikke være berettiget for en Viderebehandling af Lovforslaget i det høje Landsting. Det er ingen Hemmelighed, at der indenfor mit Parti har været nogen Betænelighed overfor det rent principielle, og det er heller ingen Hemmelighed, at der indenfor andre Partier har været saadanne Betæneligheder, men vi ved alle — det ved den højtærede Landbrugsminister ogsaa —, at der her i Tinget er et Flertal for Gennemførelse af Lovforslaget i den foreliggende Skikkelse. Jeg kan derfor ikke lade være med at henstille, om det dog ikke vilde være rigtigt at afæske Hr. Statskonsulent Sørensen en Udtalelse. Den kan efter alt at dømme komme fuldkommen tidsnok til, at Lovforslaget kan gennemføres i denne Rigsdagssamling. Saa vidt mig bekendt er Statskonsulent Sørensen en af de allernærmeste Dage i Washington — hvis man ikke allerede er der —, og dersom man telegrafisk afæsker ham et Svar — ikke et telegrafisk Svar, men et begrundet Svar — angaaende hans Betænelighed, vil jeg formene, at et saadant Svar kunde være her, saa at man kan se, hvad det virkelig drejer

sig om, i Løbet af ganske kort Tid, 14 Dage eller saa.

Jeg kan ikke lade være med indtrængende at henstille til den højtærede Landbrugsminister, om det dog ikke vilde være fornødt at lade Lovforslaget hvile de faa Dage, indtil vi kan faa den Begrundelse. Jeg kan ikke se den saglige Betænelighed derved. Den sagligt begrundede Betænelighed ved Gennemførelsen af dette Lovforslag nærer jeg for mit Vedkommende ingen Frygt for, og jeg vil heller ikke tro, at man fra anden Side nærer nogen Frygt for den; men det vil dog borttage noget af den ikke helt uberettigede Ængstelse ved at spørge, men ikke afvente Svaret. Det forekommer mig ogsaa, at det vilde være behageligt for Ministeriet, inden Lovforslaget vedtages, at have Vished for, med hvilken Begrundelse Hr. Statskonsulent Sørensen har tilladt sig at fremsætte sine Betæneligheder. Jeg henstiller derfor til Ministeren, idet jeg i øvrigt tilsiger mit Partis Medvirken til hurtig Gennemførelse af Lovforslaget, om det dog ikke var rimeligt at give Tinget den Respit, som skal til for at fremskaffe disse Oplysninger. Dersom det var i allersidste Øjeblik, dersom Rigsdagen skulde sendes hjem, og man kunde forudse, at det ikke kunde lade sig gøre at faa et saadant Svar, laa Forholdet jo anderledes, men efter hvad jeg kan se, behøver den højtærede Landbrugsminister ikke at nære nogen Ængstelse for sit Forslags Skæbne i dette høje Ting, selv naar vi har faaet en saadan Besked fra Statskonsulent Sørensen.

Henriette Crone: Efter at den højtærede Landbrugsminister har gjort Rede for de faa og smaa Ændringer, der i Folketinget er foretaget i Lovforslaget, finder heller ikke jeg Anledning til at komme ind paa Enkeltheder; der kan dog vanskeligt siges noget nyt om en Sag, der er saa gennemdebatteret, som denne Sag er blevet i begge Tingene. I Princippet er det, som allerede sagt, ganske det samme Forslag, der blev vedtaget i forrige Samling her i Tinget, og der er derfor Grund til at haabe, at det denne Gang vil faa en meget let Gang gennem Tinget.

Det af det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Hauch) omtalte Telegram fra Statskonsulent Sørensen har ogsaa forekommet mig meget mærkværdigt. Thi naar man har afæsket Statskonsulenten hans Mening, er det selvfølgelig ikke, fordi man vilde have at vide, hvad han saadan rent skønsmæssigt kunde mene om Sagen. Det, vi vilde have at vide, maatte naturligvis